

Sesjonen fremsætter eller lader fremsætte Besøgning, erholde Udsættelse med at behandles til Udskrivning for eet eller flere Aar indtil hans 25de Aar. Med Udlobet af den tilstaaende Frist, har den Vedkommende personlig at fremstille sig og bliver da at behandle lige med de 22aarige Børnepligtige. Den, som da uden lovlig Forsald udebliver fra Sesjonen, betragtes som forlods udfreven; men saafremt han ved senere Undersøgelse o. s. v. Nu kan jeg ikke see Andet, end at disse Mænd efter det 25de Aar maae befinde sig i det samme Forhold som de, der efter det 25de Aar ikke have opfyldt deres Børnepligt og altsaa ikke stillet sig. De maae enten i den høiere Alder ogsaa underkastes Lodstrækning lige med det yngre Mandskab — en Bestemmelse derom findes der ikke i Børnepligtsloven — eller de maae behandles i Analogie med dem, som efter det 25de Aar ere udeblevne, ikke have stillet sig; og, naar de altsaa forlade Skolen, maae de være at betragte som forlods Udfrevne. Enhver, der altsaa binder sig til Skolen, paa denne Maade, staar da saaledes, at, dersom han affædiges fra Skolen, fordi man ikke er tilfreds med ham, saa er han derved gjort til Soldat. Anderledes kan jeg ikke see, at Børnepligtsloven kan finde sin Anvendelse; men det er jo i Grunden ikke Andet end, at have besat Lærerspladserne ved disse Skoler med Soldater; saalænge man er tilfreds med dem, gjør de deres Soldatertjeneste som Skolelærere, men i det Dieblit, man ikke længere er tilfreds med dem, affædiger man dem og de træde da ind med Musketten. Det er ikke en rigtig Stilling at sætte Lærerne i Kjøbenhavn maa ikke ville speculere i Børnepligtsloven. Kjøbenhavn maa betale sine Lærere saaledes, at det kan faae dem. Det maa ikke give Anledning til, at unge Mennesker ved dets Hjælp unddrage sig Børnepligten og sælge sig til Skolelærerlivet for en billigere Pris. Lad os derfor ikke i denne Lov indføre nogenfomhest Paragraph, der afgjør denne Sag, lad den staae foreløbig uafgjort, indtil en Bestemmelse derom directt kan indføres i Børnepligtsloven; lad det ligge paa Regjeringens, paa Sesjonens og paa de vedkommende kjøbenhavnske Myndigheders Samvittighed, paa den ene Side paa Ministeriets,

at det giver en Fortolkning af Børnepligtsloven, som jeg ikke troer kan finde Medhold, og paa den anden Side paa de kjøbenhavnske Myndigheders Samvittighed, at de give Attestationer, som skulle føre til en saadan Udvei, skøndt jeg haaber, de maae have den Erkjendelse, at hverken Lovgivningens Ord eller Bogstav hjemle Saabant, og endelig paa Sesjonen som saadan, der skal udøve Børnepligtsloven, at den maa komme til at føle, at, som den har udøvet den hidtildags, er det ikke Ret, og at der ikke kan gives dem nogen Instrux i den Henseende, som afviger fra Loven, saaledes som den, der er given. Sesjonen maa være fuldkommen berettiget til at tilfidesætte hele denne Fortolkning med saa og saa mange Tilmær fast; om Vedkommende er Tilmær, fast Lærer eller ikke fast Lærer, om han er ansat paa Dypsigelse eller ikke, om han er Tilmær, Skolelærer eller ikke Skolelærer, om han er ansat paa Dypsigelse, om han er under Udskrivning, det maa afgøres ved Sesjonens Erkjendelse og kan ikke være anderledes, og det kan den let afgøre, naar den ikke vil lukke begge Døren, ja selv med eet Die maa den kunne see det. Altsaa anbefaler jeg Thinget at følge det Exempel, der er givet med §§ 7 og 8, som ømtrent hænge sammen med den samme Sag, og saaledes stemme § 9 ud. Jeg erkjender meget gjerne, at man ved at holde § 9 i Loven har troet at gjøre et Gode, kan have villet gjøre det bedre, end det var, men jeg troer ogsaa, at ved § 9 har man gjort det Urette; man har villet hjælpe Kjøbenhavns Commune til at speculere i Børnepligten og derved faae sine Lærere nogle Skilling billigere pr. Time, men det er ikke Ret.

Steen: Jeg deler fuldkommen den Anskuelse, der er gjort gjældende af Udvalget med Hensyn til §§ 6, 7 og 8. Jeg er fuldkommen af den Overbeviisning, at det er Bestemmelser, som Folkethinget ikke skal gaae ind paa at sætte ind i Loven, med mindre der viser sig at være tvingende Nødvendighed tilstede derfor. Havde jeg ikke havt denne Anskuelse, skulde jeg allerede for et Aar siden have indbragt et Forslag af samme Natur, idetmindste hvad Lønningssvæsenet angaaer, som det, der er ind-